विट् (auch विट्), बैटित Jmd anfahren, schmähen (स्राक्रीश) Dhâtup. 9,30. विटक m. f. n. = पिटक Beule Colebr. und Lois. zu AK. 2,6,2,4. विठ n. = स्तरित Nia. 6,30 bei der Erkl. von शिरिम्बिठ. विड् (विड् geschr.), बैंडित = विट् Dhâtup. 9,30, v. l. बिट्, विन्द्, विन्द्त = भिद् spalten Dhâtup. 3,27.

बिदल (von निद्) n. AK. 3,6,3,32. 1) n. Abspalt, Span, Schnitzel (besonders das durch Spaltung in der Mitte entstandene): ব্যা Suçu. 2, 138,7. लता° 1,63,14. विद्लचूर्णास्त्रपि कार्यम् Çляк. zu Вян. Ая. Ur. S. 37. gespaltenes Bambusrohr Jagx. 1, 182. Mank. P. 33, 5. शिफाविद्लार-ज्ञवायीर्विद्ध्यान्पतिर्मम् M. 9, 230. eine gespaltene Erbse Suga. 2, 309. 7. मत्स्यमुद्गविद्लप्राय Ducaras. 79,15. विद्लमधीवद्लमिव Çağı. zu Ban. Ån. Up. S. 139. विद्लार्घ 140. Vgl. मसूर °. Buar. zu AK. giebt nach ÇKDa. dem n. noch folgende Bedd.: Goldblüttchen n. s. ए. (स्वर्णाद्र-वयवः), ein aus Rohr u. s. vo. gemachter Korb (वंशादिकृतपात्रविशेष), Paste aus Granaten (दाउिमजल्का). — 2) m. Backwerk, Kuchen (पिछन) ÇABDAK. im ÇKDR. — 3) m. Bauhinia variegata (vgl. कृदाल, काविदार) Çавран. im ÇKDn. — 4) f. Al Ipomoea Turpethum R. Br. (ГЯад) Råéan, im ÇKDn. — Ueberall mit I geschrieben, so dass die Zurücksührung auf दल् mit वि als ganz natürlich erscheint, um so mehr. da दल dieselbe Grundbedeutung hat. Zur Schreibart mit ㅋ und zur Zurückführung des Wortes auf विद् = भिद् haben uns nur विदलकारी und विदलसंक्ति vermocht. — Vgl. वैदल

विद्लाकारी (वि॰ + का॰ von 1. कार) f. Schlitzerin von Flechtreis VS. 30, 8.

विदलसंक्ति (त्रि॰ + सं॰) adj. ans Hälften zusammengesetzt: °त इव वै पुरुष: Arr. Ba. 4,22.

विदलीकृत (von विदल + 1. कार्) adj. gespalten, zerspalten: ते गजा:
- नार्विर्विमुखा ्कृता: MBu. 7,1134. 8,5020. तेस्तु पूर्वमपं मेतुः शतधा
्कृत: 10,193. Harry. 2689. 4310. R. Gorr. 1,48,2. R. 6, 28, 23. द्वि in zwei Theile gespalten Harry. 4319. — Ueberall mit व geschrieben.

बिन्दू 🤋 विदु

विन्द्वि (von बिन्दु) N. einer Oertlichkeit gaṇa गरु।दि zu P. 4, 2, 138. — Vgl. बैन्द्वि

विन्द्वीय 1) adj. von विन्द्वि व्रवाव ग्रकादि zu P. 4,2,138. — 2) m. ein Fürst der Bindu gaņa दामन्यादि zu P. 5,3,116. — Vgl. विन्द्वीय. विन्द्वे (von विद्, विन्द् = भिद्) m. Nia. 2, 1. Uóával. zu Uṇàbis. 1,11 (parox.) 1) (ein abgelöstes Theilchen) Tropfen (AK. 1, 2, 3, 6. Taik. 3, 3, 209. H. 1089. an. 2,234. Med. d. 10. fg. Halàs. 3,55); Kügelchen, Punkt, Tüpfel: जुई। विन्दु ह्रांच्यु इत्त्रीण: कर्कुदाद्धि AV. 10, 10, 19. विरुष्ण्य 9,1,21. 19, 30, 5. फर्नमस्पत्ति वज्जलाग्रं विनद्धन् 12,3,29. यद्धिन्द्धना भन्तिपत् TS. 6,6,3,5. Kaug. 13. 46. म्राड्य े Apast. beim Schol. zu Kàts. Ça. 3,7,13. Suga. 1,317,12. M. 3,142. R. 2,74,14. विस्तायित यशा लोके तिलाविन्दु रिवाम्भास М. 7,34. सीलिय्यते यशा लोके चृतविन्दु रिवाम्भास अ4. मम्भा भाष्टित 22. वर्षाय 36. काम े die geliebten Tropfen (des Feuers so v. a. Oeltropfen) Busc. P. 7, 11,34. मिल्यते ह्रांकिचन्द्वन्मुक्चतं नयनाब्जयो: 1,14, 23. वाष्य े R. 2,79,16. Çik. 184. जलविन्दु लोलचपल (मानुष्य) Spr. 217. पान्यमुविन्द्व नि (neutr.!) MBu. 7,2113. फ्रकाविन्द्व विचित्राभ्यो चर्मभ्याम् R. 2,100,21 (108,21 Gora.). कानक े R. Gora. 2,96,16. र्जत े 3,40,26.

ध्तविन्द्रपूप्ड Verz. d. Oxf. H. 230,6,5. Scrias. 3,3. 6,2. 7. 10. 14.16.17. 10, 10. 11. 13. = ध्वामध्यं d. i. in der Mitte der Angenbranen aufgetragene farbige Tüpfel Mev. das Zeichen des Anusvara (Vop. 1, 17), das in der Mystik eine grosse Rolle spielt und mit Çiva in Verbindung gebracht wird, Ind. St. 2, 1. fg. 33. MBn. 13, 1241. Bnac. P. 7, 13, 53. Verz. d. Oxf. H. 104,b,9. fgg. 235, a, 35. Katuis. 46, 116; vgl. नादविन्ह्रपनि-पदु. das Zeichen der Null Spr. 3828. R. Gonn. I, cxxxi. ein Punkt, welchen Schreiber über ein ausgestrichenes Wort setzen, um anzuzeigen. dass es gelten solle, Naisu. 1, 21; vgl. न्ताउलना. ein in Punkten applicirtes Cauterium Suga. 1, 36, 10. Nach H. an. und Med. eine in Form eines Punktes hervortretende Lippenverwundung (durch den Biss eines Verliebten). — 2) Tropfen als Maass Uééval. a. a. O. — 3) in der Dramatik ein scheinbar unbedeutender Zwischenfall, der wie ein Oeltropfen im Wasser einen grossen Umfang gewinnt, Daçan. 1,16. 17. 28. শ্রবার্ম-रार्घविच्हेरे विन्दुरच्हेरलत्तपान् Pratiran. 20, 6, 9. = त्रपकार्घप्रकृति (50 liest CKDs. st. त्रपकार्यप्रकृति der gedr. Ausg.) Med. — 4) N. pr. eines Mannes gana गापवनादि zu P. 2,4,67. gana विदादि zu 4,1,104. eines Angirasa, Liedverfassers von RV. 8,83. 9,30. Verfassers einer Rasapaddhati Verz. d. B. H. No. 970. pl. N. eines Kriegerstammes gana दामन्यादि zu P. 5,3,116. — Vgl. कृशविन्द्र, कुम्कविन्द्र (u. कुम्कविन्द्र) त्पाविन्दु, द्विविन्दु, शश्व, वैन्द्व, बैन्द्वि,

विन्द्रक (von विन्द्र) m. Tropfen: शाणित R. 4,9,83.

विन्दुकित (von विन्दुक) adj. mit Tropfen übersogen: वदनं घर्मे।द्रौ-विन्दुकितम् Schol. zu Çik. 29.

विन्द्रघृत (वि° + घृत) n. Boz. einer bestimmten Mixtur, welche in kleinen Theilen genommen wird, Çanna. Sann. 2,9,11.

त्रिन्द्रचित (त्रि॰ + चित) m. ein best. Thier, = रेगिक्च Nigh. Pa.

विन्दु चित्रका (वि° + चि°) m. die getüpfelte Antilope ÇABDAR. im ÇK DR.

বিন্দ্ররাজ (বি° + রাজ) n. ein Netz von Tüpfeln (auf der Haut eines Elephanten) Trik. 3,3,299. H. 1229. ্স n. dass. AK. 2,8,3,7. Halâs 2,64

बिन्द्रतस्त्र (वि॰ → त॰) m. Würfel (ম্বরা) His. 171. Schachbrett (মাহি-দলেনা) und eine Art Vierschach (चतुरङ्गका; ÇKDs. तुरङ्गका, als wenn च copula wäre), n. H. an. 4,273. m. Msb. r. 289.

विन्द्रतीर्घ (वि॰ + ती॰) n. N. pr. eines heiligen Badeplatzes Vorz. d. Oxf. H. 71, a, 25. N. 1. — Vgl. विन्द्रसर्स.

বিন্দু ব্ল (বি° + ব্ল) m. Med. n. 1 = আ; nach ÇKDn. (u. আ;) eine buddhistische Gottheit; nach Wilson ein Bein. Çiva's (vgl. MBn. 13. 1241 und u. বিন্দু 1, gegen das Endo).

বিন্দ্রনায় (বি° → নায়) m. N. pr. eines Lehrers der Hathavidjà Verz. d. Oxf. H. 234, a, 2 (Verz. d. B. H. 196, to. Hall 16).

विन्द्रपन्न (वि॰ + प॰) m. eine Art Birke (মূর্র, মূর্র্বন্ন) RATNAM. im

বিদ্যুদারক (wie eben) eine als Gemüse gebranchte Amaranthusart Nicu. Ps.

बिन्द्रफल (वि॰ + फल) n. Perle Nign. Pr.

विन्द्रमत् (von विन्द्र) 1) adj. tropfig, in Klümpchen geballt Air. Ba. 3, 26. Kārī. Ça. 25,2,3. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Mariki von der Bindumati Baâs. P. 5, 13, 13. — 3) f. ্দারী a) Bez. einer Art von